

Ukryta historia wersetu czterdziestego — numer dwadzieścia siedem

Ezechiel numer osiem

Jeff Pippenger

2026-08-17

W księdze Ezechiela znajduje się „trzydzieście” odniesień do dat; sześć dotyczy Jerozolimy, sześć Egiptu, a jedno Tyru. Wszystkie te odniesienia osadzone są w kontekście buntu, który symbolizuje liczba „trzydzieście”. W roku następującym po tym, jak żona Ezechiela zmarła na skutek udaru, co wyznaczyło początek trzeciego oblężenia, Ezechiel otrzymał nakaz, by przemawiać przeciwko Egiptowi, oznajmiając, że będzie spustoszony przez czterdzieści lat.

I uczynię ziemię egipską pustkowiem pośród krajów spustoszonych, a jej miasta pośród miast zburzonych będą spustoszone przez czterdzieści lat; i rozprószę Egipcjan między narodami, i rozpędzę ich po krajach. Wszakże tak mówi Pan Bóg: Po upływie czterdziestu lat zgromadzę Egipcjan spośród ludów, wśród których zostali rozproszeni; i odwrócę niewolę Egiptu, i sprawię, że powrócą do ziemi Patros, do ziemi swego zamieszkania; i będą tam królestwem podłym. Ezechiel 29:12–14.

Oblężenie rozpoczęło się w 588 r. p.n.e., a rok później, w 587 r. p.n.e., Ezechiel otrzymał nakaz przemawiania. W wersecie „siedemnastym” rok 571 p.n.e. wskazuje, że Egipt zostanie oddany Babilonowi za wyświadczone usługi. Chronolodzy biblijni wskazują lata od 567 p.n.e. do 527 p.n.e. jako czterdziestoletni okres określony w tych wersetach, a od początkowego orędzia sądu ogłoszonego w 587 r. p.n.e. aż do oznajmienia w wersecie siedemnastym w 571 r. p.n.e., że Pan oddał Egipt w rękę Nebukadnecara, znajdujemy okres „siedemnastu lat”.

Armia Nabuchodonozora prowadziła przeciwko Tyrowi długą i trudną kampanię (oblężenie trwało około 13 lat, mniej więcej w latach 586–573 przed Chr.). Żołnierze pracowali niezwykle ciężko (każda głowa została wyłysiała, a każde ramię obtarte do goła od noszenia ciężarów), jednak nie otrzymali żadnej znaczącej zapłaty ani łupu z samego Tyru. Z powodu tego nieopłacalnego trudu Bóg postanowił dać Nabuchodonozorowi Egipt jako wynagrodzenie („zapłatę”) za dzieło, którego jego armia dokonała przeciwko Tyrowi.

A w tym samym domu pozostaniecie, jedząc i pijąc to, co wam podadzą; albowiem robotnik godzien jest swojej zapłaty. Nie przechodźcie z domu do domu. Łukasz 10:7.

Nebukadnesar zatem najpierw zdobył Tyr, a po trzynastoletnim oblężeniu został mu dany Egipt. Zanim zdobył Tyr, zdobył Jerozolimę w 586 r. p.n.e., następnie przeprowadził trzynastoletnie oblężenie Tyru, a potem Egiptu. Jerozolima została zdobyta w 586 r. p.n.e., a oblężenie Tyru rozpoczęło się w 586 r. p.n.e. i trwało aż do 573 r. p.n.e. Liczba trzydzieście jest związana ze Stanami Zjednoczonymi.

Siostra White oznajmia nam, że Jerozolima w księdze Ezechiela przedstawia laodycejski Kościół Adwentystów Dnia Siódmego, a Nabuchodonozor, król północy, przedstawia w dniach ostatecznych władzę papieża. W historycznej ilustracji rozdziału dwudziestego dziewiątego, zbójcy z twego ludu czasów ostatecznych, przedstawiający papieski Rzym, podbijają w tym rozdziale trzy byty. Najpierw zdobywa on Jerozolimę, następnie Tyr, a w końcu Egipt.

Sąd rozpoczyna się od domu Bożego, a róg protestantyzmu w Stanach Zjednoczonych zostaje najpierw podbity jeszcze przed ustawą niedzielną. Róg odstępczego protestantyzmu w Stanach Zjednoczonych obejmuje laodycejski Kościół Adwentystów Dnia Siódmego, który reprezentuje „dawny” lud przymierza, pominięty tak, jak starożytny Izrael w roku 34 oraz protestanci w roku 1844. Pominięcie owego dawnego ludu Bożego przymierza w 34 i 1844 roku jest w obu przypadkach przedstawione w proroczej historii prorocstwa o dwóch tysiącach trzystu latach z Daniela 8:14. Sąd rozpoczyna się od domu Bożego, a róg protestantyzmu zostaje osądzony przed rogiem republikanizmu.

Nadszedł bowiem czas, aby sąd rozpoczął się od domu Bożego; a jeśli najpierw zaczyna się od nas, jakż będzie koniec tych, którzy nie są posłuszni ewangelii Bożej? 1 Piotra 4:17.

Pierwsza wzmianka o sądzie nad Egiptem znajduje się w pierwszym wersecie dwudziestego dziewiątego rozdziału, a ostatnia data wspomniana przez Ezechiela w związku z Egiptem znajduje się w wersecie „siedemnastym” tego samego rozdziału. Rozdział ten ukazuje, że współczesny Rzym najpierw pokonuje róg protestantyzmu, a następnie Tyr, który przedstawia róg republikanizmu, pokonany przy nadchodzącym niebawem prawie niedzielnym. Gdy Tyr (Stany Zjednoczone) zostaje podbity przez Nabuchodonozora przy prawie niedzielnym, również Egipt zostaje wydany w jego ręce. W tym momencie śmiertelna rana papieża zostaje uleczona. Ezechiel oznajmia nam nie tylko to, że wówczas śmiertelna rana papieża zostaje uleczona, lecz także to, że dzieje się to w okresie późnego deszczu.

W owym dniu sprawię, że wyrośnie róg domu Izraela, a tobie dam otwarcie ust pośród nich; i poznają, że Ja jestem Panem. Ezechiel 29:21.

Jakub i Izrael

Izajasz wskazuje, że Izrael wypuszcza pąki, zakwita i napełnia całą ziemię owocem. To deszcz sprawia trzy etapy: pączkowanie, kwitnienie i wydawanie owocu, a według Izajasza późny deszcz przychodzi wtedy, gdy „gwałtowny wiatr” zostaje powstrzymany. Wskazuje on ponadto, że w okresie pączkowania, kwitnienia i wydawania owocu grzechy Jakuba mają zostać usunięte, a hebrajskie słowo przetłumaczone jako „usunięte” oznacza „prześlągane”.

Z umiarem, gdy wypuszcza swe pędy, będziesz się z nim spierał; On powściąga swój gwałtowny wiatr w dniu wiatru wschodniego. Dlatego przez to nieprawość Jakuba zostanie oczyszczona; a oto cały owoc usunięcia jego grzechu: gdy wszystkie kamienie ołtarza uczyni jak kamienie wapienne rozbite w kawałki, gaje i posągi nie ostoją się. Izajasza 27:8, 9.

Gdy cztery wiatry (jego gwałtowny wiatr) sporu zostają powściągnięte, rozpoczyna się pieczętowanie stu czterdziestu czterech tysięcy, a mądrzy i niegodziwi w adwentyzmie zostają

ostatecznie rozdzieleni, i wszystko to dokonuje się w „dniu wiatru wschodniego”. Czas pieczętowania rozpoczął się od pokropienia przy 11 września i kończy się pełnym wylaniem przy ustawie niedzielnej, gdy ziemia zostaje wówczas napełniona owocem. Czas pieczętowania jest postępującym oczyszczeniem i usuwaniem nieczystości zgodnie z trzecim rozdziałem Malachiasza. Lecz w siedemnastoletnim okresie przedstawionym przez początkową i końcową datę Ezechiela dwudziestego dziewiątego rozdziału następuje podbój szóstego królestwa proroctwa biblijnego, przedstawionego przez Jerozolimę, symbol rogu protestantyzmu — kościoła, oraz Tyru, symbol rogu, czyli republikanizmu — państwa. Tuż po zakończeniu trzynastoletniego oblężenia Tyru następuje podbój siódmego królestwa dziesięciu królów, przedstawionego przez Egipt. Trzy podboje: Jerozolimy, Tyru i Egiptu, następują, gdy „róg domu Izraela” wypuszcza pąk i zostaje mu dane otwarcie ust.

Zarówno kapłan Ezechiel, jak i kapłan Zachariasz kończą swoje milczenie przy prawie niedzielnym, gdy przemawiają zarówno Stany Zjednoczone, jak i oślica Balaama. Pan daje domowi Izraela „otwarcie ust” przy prawie niedzielnym. Grzechy Jakuba zostały wówczas oczyszczone, a jego imię zostaje zmienione na dom Izraela. Poselstwo, które głoszą, jest przedstawione przez trzeciego świadka proroczego milczenia, ukazanego przez Daniela, któremu zostaje wówczas dane poselstwo z jedenastego rozdziału Księgi Daniela, będące również widzeniem Habakuka, które wówczas „mówi i nie kłamie”. Ezechiel, Zachariasz i Daniel są zgodni z ogłaszaniem głośnego wołania trzeciego anioła, podobnie jak Jeremiasz w rozdziale piętnastym, gdzie zostaje mu obiecane, że będzie ustami Boga, jeśli zawróci od pierwszego rozczarowania.

Czemu mój ból trwa nieustannie, a moja rana jest nieuleczalna i nie chce być uzdrowiona? Czy będziesz mi całkiem jak kłamiwy potok, jak wody, które zawodzą? Dlatego tak mówi Pan: Jeżeli się nawrócisz, wtedy cię przywrócę i staniesz przede Mną; a jeżeli oddzielisz to, co cenne, od tego, co podłe, będziesz jak Moje usta; oni wrócą do ciebie, lecz ty nie wracaj do nich. Jeremiasza 15:18, 19.

Jezus ilustruje koniec przez początek, a w dniu 9/11 pokropienie wydało pąki i roślina Jakuba zaczęła wzrastać; ostatecznie zaś, gdy nieprawość Jakuba zostanie usunięta, dom Izraela przemówi. Wypuszczenie pąków w dniu 9/11, dokonane przez deszcz, jest typem wypuszczenia pąków u kresu czasu pieczętowania, kiedy „róg” domu Izraela wypuszcza pąki właśnie tam, gdzie rogi odstępczego protestantyzmu i republikanizmu zostają pokonane przez Nabuchodonozora.

W tym momencie rozróżnienie między fałszywym rogiem protestantyzmu zostaje przeciwstawione prawdziwemu rogowi protestantyzmu, ukazanemu w typie laski Aarona, która zakwitła, w odróżnieniu od pozostałych lasek pokoleń Izraela. Dwie daty w dwudziestym dziewiątym rozdziale Księgi Ezechiela określają historię wywyższenia sztandaru stu czterdziestu czterech tysięcy w czasie rychło nadchodzącego prawa niedzielnego.

Proces pączkowania, rozkwitania i napełniania ziemi owocem rozpoczął się wraz ze skropieniem późnym deszczem 9/11, tak jak okres Pięćdziesiątnicy rozpoczął się od tego, że Chrystus tchnął kilka kropel na swoich uczniów, co doprowadziło do Pięćdziesiątnicy, kiedy nastąpiło pełne

wylanie. Pączkowanie 9/11 na początku oczyszczania Jakuba (tego, który wypiera), które jest czasem zapieczętowania, stanowiło typ pączkowania domu Izraela (zwycięzcy) w czasie ustawy niedzielnej. Pączkowanie na końcu wyznacza rozróżnienie między ludem dawnego przymierza a sto czterdzieści cztery tysiące, tak jak wylanie ognia na górze Karmel uczyniło rozróżnienie między prorokiem Eliaszem a prorokami Baala. Rozróżnienie to jest przedstawione przez jedną klasę, która proroczo jest zawstydzona z powodu podrobionego poselstwa o pokoju i bezpieczeństwie, podczas gdy druga klasa proroczo się raduje i nigdy nie będzie zawstydzona.

Sześć Daktyli Egiptu

Ezechiel podaje cztery inne daty związane z Egiptem; dwie z nich przypadają na jedenasty rok, a pozostałe dwie — na dwunasty rok niewoli.

Oblężenie Jedenastego Roku

I stało się w jedenastym roku, w pierwszym miesiącu, siódmego dnia miesiąca, że doszło mnie słowo Pana tej treści: Synu człowieczy, złamałem ramię faraona, króla Egiptu; a oto nie będzie ono opatrzone, aby je uzdrowić, ani nie założy się opaski, by je obwisać i uczynić mocnym do trzymania miecza. Ezechiel 30:20, 21.

I stało się w jedenastym roku, w trzecim miesiącu, pierwszego dnia miesiąca, że doszło mnie słowo Pana, mówiące: Synu człowieczy, mów do faraona, króla Egiptu, i do jego mnóstwa: Do kogo jesteś podobny w swej wielkości? Ezechiel 31:1, 2.

W jedenastym roku niewoli, w rozdziale trzydziestym, ramiona Egiptu i faraona zostają złamane, a ramiona Babilonu umocnione. W jedenastym roku, w rozdziale trzydziestym pierwszym, ukazany zostaje upadek Egiptu oraz jego wpływ na świat.

Dwunasty rok i upadek Jerozolimy

Dwie daty w dwunastym roku znajdują się w trzydziestym drugim rozdziale Księgi Ezechiela.

I stało się w dwunastym roku, w dwunastym miesiącu, pierwszego dnia miesiąca, że doszło mnie słowo Pana tej treści: Synu człowieczy, podnieś lament nad faraonem, królem Egiptu, i powiedz do niego: Jesteś podobny do młodego lwa narodów, a jesteś jak potwór morski w morzach; występowałeś w swoich rzekach, mąciłeś wody swymi nogami i kalałeś ich rzeki. Tak mówi Pan Bóg: Zarzucę więc na ciebie moją sieć przez zgromadzenie liczego ludu, i wyciągną cię w mojej sieci. Ezechiel 32:1–3.

I stało się także w dwunastym roku, piętnastego dnia miesiąca, że doszło mnie słowo Pana, mówiące: Synu człowieczy, zawoź nad mnóstwem Egiptu i strąć ich, jego oraz córki sławnych narodów, do najniższych części ziemi, wraz z tymi, którzy zstępują do dołu. Ezechiel 32:17, 18.

Faraon i jego mnóstwo

W wyroczni przeciwko Egipcjowi zawartej w trzydziestym pierwszym rozdziale końcowe wersety stwierdzają:

Sprawiłem, że narody zadrżały na odgłos jego upadku, gdy strąciłem go do piekła wraz z tymi, którzy zstępują do dołu; i wszystkie drzewa Edenu, wyborne i najlepsze z Libanu, wszystkie, które piją wodę, zostaną pocieszone w najniższych częściach ziemi. Także i one zstąpiły z nim do piekła, do tych, którzy są pobici mieczem; i ci, którzy byli jego ramieniem, którzy mieszkali w jego cieniu pośród narodów pogańskich. Do kogoż jesteś więc podobny w chwale i w wielkości pośród drzew Edenu? Jednak zostaniesz strącony wraz z drzewami Edenu do najniższych części ziemi; leżeć będziesz pośród nieobrzezanych, z tymi, którzy są pobici mieczem. To jest faraon i cały jego tłum, mówi Pan Bóg. Ezechiel 31:16–18.

W wyroczni przeciwko Egipcjowi zawartej w rozdziale trzydziestym drugim końcowe wersety powtarzają i rozwijają treść rozdziału trzydziestego pierwszego oraz zawierają równoległe stwierdzenie końcowe.

Gdyż Ja wzbudziłem mój postrach w ziemi żyjących; i będzie położony pośród nieobrzezanych wraz z tymi, którzy są pobici mieczem, sam faraon i całe jego mnóstwo, mówi Pan Bóg. Ezechiel 32:32.

Siedemnaście lat rozdziału dwudziestego dziewiątego

Daty mieszczące się w siedemnastoletnim okresie przedstawionym w rozdziale dwudziestym dziewiątym wskazują na podbój Egiptu przez Nabuchodonozora oraz na czterdziestoletni okres spustoszenia Egiptu. Liczba czterdzieści oznacza pustynię, stanowiąc typ tysiąca lat, podczas których ziemia pozostaje spustoszona.

Spojrzałem na ziemię, a oto była bezładem i pustkowiem; i na niebiosy, a nie miały światła. Spojrzałem na góry, a oto drżały, i wszystkie pagórki się chwiały. Spojrzałem, a oto nie było człowieka, i wszystkie ptaki niebios odleciały. Spojrzałem, a oto żyzna kraina stała się pustynią, i wszystkie jej miasta zostały zburzone przed obliczem Pana i przez żar Jego gniewu. Albowiem tak rzekł Pan: Cała ziemia będzie spustoszona; jednak nie uczynię jej całkowitego końca. Jeremiasza 4:23–27.

U kresu czterdziestu lat spustoszenia Egiptu, o których mowa w dwudziestym dziewiątym rozdziale Księgi Ezechiela, ukazane zostają ostateczne zmartwychwstanie bezbożnych oraz ich ostateczna zagłada.

Strach i dół, i sidło są nad tobą, o mieszkańcze ziemi. I stanie się, że kto ucieka przed odgłosem strachu, wpadnie do dołu; a kto wydobędzie się z pośrodku dołu, zostanie schwytyany w sidło; gdyż okna z wysokości są otwarte, a posady ziemi się chwieją. Ziemia jest doszczętnie zdruzgotana, ziemia całkowicie się rozpada, ziemia gwałtownie się chwieje. Ziemia będzie się zataczać jak pijany i będzie przenoszona jak szałas; a jej przestępstwo będzie nad nią ciążyć, i upadnie, i już nie powstanie. I stanie się w owym dniu, że Pan nawiedzi zastęp wyżynnych na wysokości, a królów ziemi na ziemi. I będą zgromadzeni, jak więźniowie bywają zgromadzeni w dole, i zostaną zamknięci w więzieniu, a po wielu dniach będą nawiedzeni. Izajasza

24:17–22.

Przesłanie Ezechiela, które zostaje zebrane przez sześć dat związanych z Egiptem, wskazuje na ostateczne zniszczenie ziemskiej smoczej potęgi, które rozpoczyna się wraz z rychło nadchodzącym prawem niedzielnym i trwa aż do ostatecznego zniszczenia niegodziwych Egipcjan przy końcu tysiąclecia.

W świadectwie proroczym bestia i fałszywy prorok dochodzą do swego kresu w jeziorze ognia, które przedstawia Drugie Przyjście Chrystusa, natomiast zagłada smoczej mocy w jeziorze ognia następuje u kresu tysiąclecia.

I została pochwycona bestia, a z nią fałszywy prorok, który czynił przed nią cuda, przez które zwiódł tych, którzy przyjęli znamię bestii, i tych, którzy oddawali pokłon jej obrazowi. Oboje zostali wrzuceni żywcem do jeziora ognia, gorejącego siarką. A pozostali zostali zabici mieczem Tego, który siedział na koniu, mieczem wychodzącym z Jego ust; i wszystkie ptaki nasyciły się ich ciałem. Objawienie 19:20, 21.

Bestia i fałszywy prorok kończą proroczo swój bieg przy drugim przyjściu Chrystusa, lecz smok spotyka swój los tysiąc lat później, przy trzecim przyjściu Chrystusa.

I ujrzałem anioła zstępującego z nieba, mającego klucz do otchłani i wielki łańcuch w swej ręce. I pochwycił smoka, węża starodawnego, którym jest diabeł i szatan, i związał go na tysiąc lat, I wrzucił go do otchłani, i zamknął go, i położył na nim pieczęć, aby już nie zwodził narodów, aż się dopełni tysiąc lat; a potem musi być rozwiązany na krótki czas. Objawienie 20:1–3.

Jedenasty i dwunasty rok

Okres „siedemnastu” lat, wyznaczony przez dwie daty podane w dwudziestym dziewiątym rozdziale Księgi Ezechiela, rozpoczął się w dziesiątym roku niewoli i zakończył się w dwudziestym siódmym roku. Poselstwa z rozdziałów trzydziestego i trzydziestego pierwszego zostały ogłoszone w jedenastym roku, a dwie daty podane w rozdziale trzydziestym drugim zostały dane w dwunastym roku niewoli. Siedemnastoletni okres, który rozpoczął się w dziesiątym roku, mniej więcej na początku oblężenia Jerozolimy, po którym nastąpiły dwa egipskie poselstwa jedenastego roku przedstawione w rozdziałach trzydziestym i trzydziestym pierwszym. Łącznie oba poselstwa jedenastego roku stanowią poselstwo bezpośrednio poprzedzające ustawę niedzielną. Dwa pozostałe egipskie poselstwa dwunastego roku miały miejsce w czasie zburzenia Jerozolimy w 586/585 r. przed Chr. lub krótko po nim.

Poselstwo o przyjściu Chrystusa jest głoszone jako część poselstwa Wołania o Północy, które przy ustawie niedzielnej przechodzi w poselstwo głośnego wołania. Dwa poselstwa o Egipcie są głoszone przed ustawą niedzielną, a dwa poselstwa o Egipcie są głoszone w czasie ustawy niedzielnej lub bezpośrednio po niej. Podwojenie poselstw, które są dane w tym samym roku, podczas oblężenia, którego kulminacją jest zburzenie Jerozolimy, oraz pozostałe dwa poselstwa przy ustawie niedzielnej, stanowią typ drugiego poselstwa anielskiego, gdzie zawsze występuje podwojenie.

Po drugim poselstwie zawsze następuje trzecie poselstwo.

„Piórem i głosem mamy rozbrzmiewać tym obwieszczeniem, ukazując ich porządek oraz zastosowanie prorocत्व, które prowadzą nas do poselstwa trzeciego anioła. Nie może być trzeciego bez pierwszego i drugiego. Te poselstwa mamy przekazywać światu w publikacjach i w przemówieniach, ukazując w ciągu historii proroczej rzeczy, które były, i rzeczy, które będą.” Selected Messages, księga 2, 104, 105.

Przy trzecim poselstwie zamykają się drzwi łaski. Dla Stanów Zjednoczonych czas łaski kończy się wraz z ustawą niedzielną, a dla świata czas łaski kończy się, gdy powstaje Michał. Oboje zamknięte drzwi przedstawiają trzecie poselstwo, które zawsze jest poprzedzone przez drugie poselstwo, a to zawsze jest poselstwem dwojakim.

Umocnienie drugiego anioła dokonuje się wówczas, gdy zostaje on połączony z poselstwem Wołania o Północy. Dwa poselstwa ogłoszone ludzkości, przedstawione przez wyrocznice Ezechiela przeciwko Egipcjowi w rozdziałach trzydziestym i trzydziestym pierwszym, wskazują, kiedy poselstwo Wołania o Północy łączy się z drugim aniołem, natomiast dwa poselstwa z rozdziału trzydziestego drugiego wskazują na umocnienie trzeciego anioła w donośnym wołaniu.

Koła Ezechiela, ukazujące złożone współoddziaływanie ludzkich wydarzeń, wskazują na ostatnie ostrzeżenie dla ludzkości, którym jest ostrzeżenie trzeciego anioła, a trzeci anioł składa się z ostrzeżeń pierwszego i drugiego anioła. Wołanie o północy przed ustawą niedzielną oraz głośne wołanie po ustawie niedzielnej są przedstawione przez cztery daty Ezechiela, które przypadają w obrębie „siedemnastu” lat alfa i omega dat dwudziestego dziewiątego rozdziału, odpowiadających ukrytej historii z jedenastego rozdziału Daniela, wersu czterdziestego, jak jest to przedstawione w wersetach od jedenastego do szesnastego tego samego rozdziału.

W dziesiątym rozdziale Księgi Daniela Daniel, podobnie jak Ezechiel, zostaje uczyniony niemy. Niemota Daniela następuje pośród trzech dotknięć; pierwsze i trzecie dotknięcie pochodziły od anioła Gabriela, a środkowe dotknięcie było dotknięciem Chrystusa. Daniel, podobnie jak Piotr pomiędzy Cezareą Filipową a krzyżem, znajduje się pośrodku. Pośrodku Piotr ujrzał uwielbionego Chrystusa, jak uczynił to również Daniel w dziesiątym rozdziale. Pośrodku trzech aniołów znajduje się drugie poselstwo, które jest połączeniem dwóch poselstw.

5. dzień 4. miesiąca i 1844 r.

W Księdze Ezechiela, w rozdziale pierwszym, wierszach pierwszym i drugim, Ezechiel znajduje się przy piątym dniu czwartego miesiąca, co odpowiada połowie ruchu siódmego miesiąca w roku 1844. Ezechiel znajduje się w połowie drogi między 19 kwietnia a 22 października 1844 roku, podobnie jak Samuel Snow, posłaniec Wołania o Północy w 1844 roku, gdy przedstawił w Bostonie swoje pierwsze jasne ujęcie poselstwa, 93 dni po 19 kwietnia i 93 dni przed zamknięciem drzwi 22 października 1844 roku. Samuel Snow przebywał w Bostonie 21 lipca 1844 roku, w połowie ruchu siódmego miesiąca, nieświadomy, że proroczo stoi wraz z Piotrem na Górze Przemienienia, z Ezechielem w trzydziestym roku siedemnastego cyklu jubileuszowego oraz z drugim dotknięciem Daniela podczas wizji zwierciadła z rozdziału dziesiątego. Rok 2026 oznacza

czterdziesty siódmy rok siedemdziesiątego cyklu jubileuszowego, który kończy się w 2028 roku.

Tyr

Zanim powrócimy do datowania sześciu odniesień Ezechiela do Jerozolimy, powinniśmy najpierw ustalić tę jedną datę, która została ogłoszona przeciwko Tyrowi.

I stało się w jedenastym roku, pierwszego dnia miesiąca, że doszło mnie słowo Pana tej treści: Synu człowieczy, ponieważ Tyr powiedział przeciwko Jeruzalem: Ha! Została złamana ta, która była bramą ludów; obróciła się ku mnie; napełnię się, teraz gdy ona legła w ruinie. Dlatego tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja jestem przeciwko tobie, Tyrze, i sprawię, że wystąpi przeciwko tobie wiele narodów, jak morze wzburza swoje fale. I zburzą mury Tyru i rozwalą jego wieże; zeskrobię też z niego jego proch i uczynię go jak nagą skałę. Będzie miejscem rozpościerania sieci pośród morza, bo Ja to powiedziałem — mówi Wszechmocny Pan — i stanie się łupem dla narodów. A jego córki, które są na polu, zostaną zabite mieczem; i poznają, że Ja jestem Pan. Bo tak mówi Wszechmocny Pan: Oto sprowadzę na Tyr Nebukadrezzara, króla Babilonu, króla królów, od północy, z końmi i z wozami, i z jeźdźcami, i z hufcami, i z wielkim ludem.

Pozabija mieczem twoje córki na polu; i usypie przeciw tobie wał, i wzniesie przeciw tobie nasyp, i podniesie przeciw tobie tarczę. I skieruje maszyny wojenne przeciw twoim murom, a swymi toporami zburzy twoje wieże. Z powodu mnóstwa jego koni ich pył cię okryje; twoje mury zadrzą od huków jeźdźców, kół i rydwanów, gdy wtargnie do twoich bram, jak wkracza się do miasta, w którym uczyniono wyłom. Kopytami swoich koni podepcze wszystkie twoje ulice; twój lud pobije mieczem, a twoje potężne warownie runą na ziemię. I zagrabią twoje bogactwa, i rozchwycą twoje towary; i zburzą twoje mury, i zniszczą twoje wspaniałe domy; a twoje kamienie, twoje drewno i twój proch wrzucą w sam środek wód. I sprawię, że ucichnie gwar twoich pieśni; a dźwięku twoich harf nie będzie już słyszeć. I uczynię cię jak nagi szczyt skały: będziesz miejscem do suszenia sieci; nie będziesz już odbudowana, bo Ja, Pan, to powiedziałem — mówi Wszechmocny Pan.

Tak mówi Pan Bóg do Tyru: Czyż wyspy nie zadrzą od odgłosu twego upadku, gdy ranni będą krzyczeć, gdy pośród ciebie dokona się rzeź? Wtedy wszyscy książęta morza zstąpią ze swych tronów, złożą swe szaty i zdejmą swe haftowane odzienia; obloką się drżeniem; usiądą na ziemi i będą drżeć co chwila, i osłupieją z powodu ciebie. I podniosą nad tobą lament, i powiedzą do ciebie: Jakże zostałeś zniszczona, ty, którą zamieszkiwali ludzie morza, sławne miasto, które było potężne na morzu, ono i jego mieszkańcy, którzy szerzyli swój postrach na wszystkich, co je zamieszkiwali! Teraz wyspy zadrzą w dniu twego upadku; tak, wyspy, które są na morzu, zatrzwożą się z powodu twego końca. Bo tak mówi Pan Bóg: Gdy uczynię cię miastem spustoszonego, podobnym do miast niezamieszkanego; gdy sprowadzę na ciebie otchłań i przykryją cię wielkie wody; gdy strącę cię wraz z tymi, którzy zstępują do dołu, do ludu dawnych czasów, i osadzę cię w najniższych częściach ziemi, w miejscach od dawna spustoszonych, z tymi, którzy zstępują do dołu, abyś nie była zamieszкана; a chwałę ustanowię w ziemi żyjących; uczynię cię postrachem i nie będzie cię więcej; i choć będą cię szukać, już nigdy nie zostaniesz odnaleziona, mówi Pan Bóg. Ezechiel 26:1–21.

Poselstwo dotyczące Tyru zostało ogłoszone w roku zburzenia Jerozolimy i przedstawia obalenie szóstego królestwa prorocтва biblijnego przy nadchodzącym wkrótce prawie niedzielnym. Przy prawie niedzielnym Stany Zjednoczone (Tyr) prorocznie radują się, ponieważ obaliły Jerozolimę, którą Siostra White utożsamia z laodycejskim Kościołem Adwentystów Dnia Siódmego, a którą Ezechieli nazywa „bramami ludów”. Tyr stwierdza, że Jerozolima „była” bramami ludów, używając czasu przeszłego. „Brama” jest w sensie proroczym kościołem.

I uląkł się i rzekł: Jakże straszliwe jest to miejsce! To nie jest nic innego jak tylko dom Boży, a to jest brama niebios. I wstał Jakub wczesnym rankiem, i wziął kamień, który położył był pod swoją głowę, i postawił go jako słup, i wylał oliwę na jego wierzch. I nazwał to miejsce Betel; lecz pierwotnie miasto to nazywało się Luz. 1 Mojżeszowa 28:17–19.

Słowo „Betel” oznacza dom Boży, a Tyr raduje się, że zmusił laodycejski Kościół Adwentystów Dnia Siódmego do przyjęcia narzucenia kultu słońca. Lecz pomimo błędnego świętowania tych, którzy narzucają kult słońca, Bóg przez Ezechiela oświadcza: „Oto Ja wystąpię przeciwko tobie, Tyrze, i sprawię, że wystąpi przeciwko tobie wiele narodów, jak morze wzburza swoje fale. I zburzą mury Tyru, i rozwalą jego wieże.”

„Mury Tyru” oznaczają ochronę Tyru. „Mur” jest symbolem Dziesięciu Przykazań.

„Prorok opisuje tutaj lud, który w czasie powszechnego odstępstwa od prawdy i sprawiedliwości usiłuje przywrócić zasady stanowiące fundament królestwa Bożego. Są oni naprawcami wylomu uczynionego w prawie Bożym — muru, który On postawił wokół swoich wybranych dla ich ochrony i którego nakazom sprawiedliwości, prawdy i czystości winni być posłuszni, gdyż mają one być ich nieustanną ochroną”. Prorocy i królowie, 677.

Prawo Boże jest murem ochrony, lecz mury w liczbie mnogiej oznaczają dwie zasady, które „chroniły” i sprawiły pomyślność oraz sukces Tyru, symbolu republikańskiego rogu Stanów Zjednoczonych.

„I miał dwa rogi podobne do baranich.” Rogi podobne do baranich wskazują na młodość, niewinność i łagodność, trafnie przedstawiając charakter Stanów Zjednoczonych, gdy zostały ukazane prorokowi jako „wychodzące” w roku 1798. Wśród chrześcijańskich wygnańców, którzy najpierw uciekli do Ameryki i szukali tam schronienia przed królewskim uciskiem i kapłańską nietolerancją, było wielu takich, którzy postanowili ustanowić rząd na szerokim fundamencie wolności obywatelskiej i religijnej. Ich poglądy znalazły wyraz w Deklaracji Niepodległości, która ogłasza wielką prawdę, że „wszyscy ludzie zostali stworzeni równymi” i zostali obdarzeni niezbywalnym prawem do „życia, wolności i dążenia do szczęścia”. A Konstytucja gwarantuje ludowi prawo do samorządności, stanowiąc, że przedstawiciele wybrani w głosowaniu powszechnym mają stanowić i wykonywać prawa. Przyznano także wolność wyznania, pozwalając każdemu człowiekowi oddawać cześć Bogu zgodnie z nakazami własnego sumienia. Republikanizm i protestantyzm stały się podstawowymi zasadami narodu. Zasady te są tajemnicą jego siły i pomyślności. Uciśnieni i zdeptani w całym chrześcijaństwie zwracali się ku tej ziemi z zainteresowaniem i nadzieją. Miliony szukały jej wybrzeży, a Stany Zjednoczone wzniosły się do miejsca pośród najpotężniejszych narodów ziemi. ...

„Rogi podobne do baranich i głos smoka w tym symbolu wskazują na uderzającą sprzeczność między deklaracjami a praktyką narodu w ten sposób przedstawionego. „Mówienie” narodu oznacza działanie jego władz ustawodawczych i sądowniczych. Przez takie działanie zada on kłam liberalnym i pokojowym zasadom, które głosił jako fundament swej polityki. Przepowiednia, że będzie mówił „jak smok” i wykonywał „całą władzę pierwszej bestii”, wyraźnie zapowiada rozwój ducha nietolerancji i prześladowania, jaki objawił się w narodach przedstawionych przez smoka i bestię podobną do lamparta. A stwierdzenie, że bestia o dwóch rogach „sprawia, że ziemia i jej mieszkańcy oddają pokłon pierwszej bestii”, wskazuje, iż władza tego narodu ma być wykonywana przez narzucanie jakiegoś obrzędu, który będzie aktem hołdu wobec papieża.

„Takie działanie byłoby wprost sprzeczne z zasadami tego rządu, z duchem jego wolnych instytucji, z bezpośrednimi i uroczystymi oświadczeniami Deklaracji Niepodległości oraz z Konstytucją. Założyciele narodu mądrze starali się zabezpieczyć przed posługiwaniem się przez Kościół władzą świecką, którego nieuniknionym skutkiem są nietolerancja i prześladowanie. Konstytucja stanowi, że „Kongres nie wyda żadnej ustawy dotyczącej ustanowienia religii ani zakazującej swobodnego jej wyznawania”, oraz że „żaden test religijny nie będzie kiedykolwiek wymagany jako kwalifikacja do jakiegokolwiek urzędu lub publicznego zaufania w Stanach Zjednoczonych”. Tylko przez jawne pogwałcenie tych zabezpieczeń wolności narodu można narzucić jakiejkolwiek praktyki religijne władzą cywilną. Lecz niekonsekwencja takiego działania nie jest większa niż ta, którą przedstawia symbol. Jest to bestia z rogami podobnymi do baranich — z pozoru czysta, łagodna i nieszkodliwa — która mówi jak smok.” Wielki bój, 441, 442.

Podstawę Stanów Zjednoczonych przedstawiają Deklaracja Niepodległości oraz Konstytucja, które reprezentują odpowiednio protestantyzm i republikanizm. „Mury” ochrony i dobrobytu to republikanizm i protestantyzm, a wraz z ustawą niedzielną zasady zarówno Deklaracji Niepodległości, jak i Konstytucji zostają obalone, albowiem Nebukadnesar „przeciw twoim murom wystawi maszyny wojenne i swymi toporami zburzy twoje wieże”.

W czasie ustawy niedzielnej wszystkie „wieże” zostają zburzone, a wieża jest symbolem kościoła, którego zasadnicza filozofia opiera się na wysiłku człowieka, by zbawić samego siebie. O Nimrodzie, wielkim buntowniku, i o jego wieży czytamy w *Prophets and Kings*: „Gdy wieża została częściowo ukończona, część jej zajęto na miejsce zamieszkania dla budowniczych; inne komnaty, wspaniale umeblowane i ozdobione, przeznaczono dla ich bożków. Lud radował się swoim powodzeniem, wysławiał bogów ze srebra i złota oraz wystąpił przeciwko Władcy nieba i ziemi”. W czasie ustawy niedzielnej Tyr raduje się, że Jerozolima została obalona, lecz po narodowej apostazji następuje narodowa ruina, a król północy obali wówczas mury i wieże Stanów Zjednoczonych.

W następnym artykule zaczniemy omawiać sześć dat dotyczących Jerozolimy w Księdze Ezechiela.